

ST LOUIS

WEERT

ST.
LOUIS
WEERT

1858

1933

Aan alle Oud-Leerlingen van St. Louis te Weert

WAARDE COLLEGA,

IJ het gedenkwaardige feit van het 75-jarig bestaan van ons nimmer vergeten Pensionaat St. LOUIS, bieden wij U dit gedenkboek vriendschappelijk aan.

Onzen eerbiedigen dank aan **Z.H. Excellentie den Bisschop** van ROERMOND, den Hoogerwaarden **Heer Deken** en den Edelachtbaren **Heer Burgemeester** van WEERT, die welwillend een bijdrage afstonden voor dit gedenkboek.

Ook aan onzen mede-oud-leerling, den **Weledelgestrengen Heer** Ir H. J. W. THUNISSEN, architect te Den HAAG, die zijn groote gaven beschikbaar stelde voor het schitterend ontwerp van den vooromslag, betuigen wij gaarne onzen diepgevoelden dank.

Aan den „Buitenstaander“, die het geschiedkundig overzicht samenstelde en aan allen, die op eenigerlei wijze medewerkten om deze uitgave mogelijk te maken, **HARTELIJKEN DANK**.

Wij hopen, dat Gij in grooten getale op 19 en 20 Augustus naar Weert zult komen om gezellig feest te vieren.

WEEST WELKOM!!!!

HET HULDIGINGSCOMITÉ.

L. A. PAYENS, Eere-Voorzitter, Driebergen-Rijsenburg.
JOS. BROECKX JACQzn., Voorzitter, Den Haag.
MARTIN VERHEYEN, Vice-Voorzitter, Eindhoven.
H. J. PAYENS, Oosterbeek.
J. P. A. NELISSEN, Haarlem.
ERN. VAN AELST, Maastricht.
H. DE GROOF, Eindhoven.
W. VAN HEZEWIJK Gzn., Nijmegen.
G. CREBOLDER, Gouda.
A. D. WITTEVEEN. Boxtel.
L. PAS, Secretaris-Penningmeester.
Corn. Speelmanstraat 37, den Haag. Gironummer 134273.

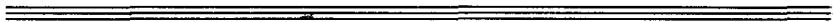

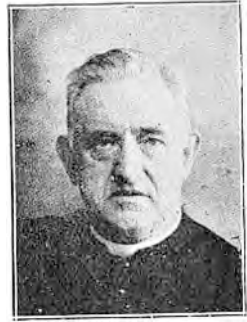
MGR. DR. G. LEMMENS
BISSCHOP VAN ROERMOND

BIJ het 75-jarig bestaan van het Pensionaat „St. Louis” te Weert is er alle reden om den goeden God te danken voor hetgeen dat Pensionaat voor de opvoeding der Katholieke jeugd van ons Bisdome en van geheel Nederland heeft gedaan. Het zal steeds een groote eer blijven voor de Congregatie der Broeders van de Onbevleete Ontvangenis, dat zij tot de eerste Congregaties behoort heeft, die in ons Land zich niet enkel gewijd hebben aan het geven van onderwijs in de volksscholen, maar ook pensionaten hebben geopend, waar de kinderen, die in eigen woonplaats katholiek onderwijs misten, gelegenheid vonden om een katholieke opvoeding te ontvangen.

Roermond, 21 Juni 1933.

† Dr. G. LEMMENS,
Bisschop van Roermond.

M. J. SOUREN
PASTOOR-DEKEN V. WEERT

HET huis der Eerw. Broeders van de Onbevleete Ontvangenis te Weert herdenkt zijn vijf en zeventig jarig bestaan. In die drie kwart eeuw is de aanwezigheid der Eerw. Broeders hier ter plaatse velen tot heil en zegen geweest.

Een groot aantal jongens uit deze gemeente heeft in den loop der jaren hun scholen bezocht; de Eerw. Broeders hebben met hun bekende toewijding alles in het werk gesteld om de hun toevertrouwde jeugd op te voeden in Katholieken geest reeds jaren vóórdat in Nederland de volledige erkenning van het bijzonder onderwijs een feit was geworden.

Voor die toewijding past zeker een hartelijk dankwoord. Maar niet enkel hebben zij hun aandacht geschonken aan de jongens dezer Gemeente, maar daarnaast hebben zij voor vele jongens uit andere streken de gelegenheid geopend om hier in de eerste jaren der jeugd den grondslag te leggen van een Katholieke vorming en ongetwijfeld zullen velen de Eerw. Broeders dankbaar zijn dat zij hun schreden geleid hebben op de paden der Katholieke levensbeschouwing.

Moge het den Eerw. Broeders gegeven zijn om nog een lange reeks van jaren hun zegenrijke werkkring voort te zetten! Moge de goede God zijn onmisbaren zegen doen nederdalen op de Congregatie en haar leden.

M. J. SOUREN,
Pastoor Deken.

KOLKMAN
BURGEMEESTER VAN WEERT

GAARNE voldoe ik aan uw verzoek, om bij het „vijfenzeventig jarig bestaan van het pensionaat „St. Louis” alhier, een bijdrage voor het Gedenkboek te schrijven. Toen omstreeks het midden der vorige eeuw, de Broeders van Maastricht besloten te Weert een filiaal van hun Congregatie op te richten, werden drie uit hun midden gekozen om dit nieuwe huis te stichten.

Was de reis van Maastricht naar Weert in die dagen op zichzelf reeds een heele onderneming, men leefde toen nog in den gelukkigen tijd van trekschuit en diligences, veel moeilijker was het, om eenmaal in 't achterland van Weert aangekomen, de zware taak: het stichten van een nieuwe onderwijs-inrichting te volbrengen. Onder de leus „Qui perseverabit usque in finem hic salvatur”, en gewapend met een geweldige dosis optimisme, trokken de drie helden uit Maastricht aan 't werk. En evenals het Evangelisch mosterdzaadje zich ontwikkelde tot een alles overschaduwende boom, zoo is ook, na vijfenzeventig jaren van noesten arbeid, die oorspronkelijk schamele nederzetting, langzaam uitgegroeid tot de

schitterende inrichting van onderwijs, welke thans in geheel het land bekend staat als het pensionaat „St. Louis”. Dit is echter niet het werk geweest van één dag en één nacht. Vijfenzeventig lange jaren waren noodig om van St. Louis te maken wat het thans is. Dank zij een verstandig en oordeelkundig beheer, hebben de Broeders hun onderwijsinrichting steeds weten aan te passen aan de eischen die op bepaalde tijdstippen werden gesteld, zoodat iedere generatie datgene heeft gehad, waar ze recht op meende te hebben.

Drie generaties Nederlandsche jongens zijn hier opgevoed en grootgebracht, drie geslachten zien met voldoening terug op de dagen, die ze in St. Louis hebben doorgebracht.

Voorspoed en vooruitgang heeft den levensweg van „St. Louis” geteekend, maar ook zware en moeilijke tijden zijn den Broeders niet gespaard gebleven. Gedachtig echter het woord, dat moeilijkheden er zijn om overwonnen te worden, werd steeds met stugge kracht, met onverdroten ijver en vooral met een alles offerende liefde aan de vorming der jeugd doorgewerkt.

Honderden hebben in den loop dezer 75 jaren, in „St. Louis” hun technische en geestelijke opvoeding genoten, honderden karakters zijn daar gevormd, die later in de maatschappij een eereplaats hebben weten te veroveren.

Het ideëele doel dat de Broeders zich hebben gesteld, om in een modelonderwijsinrichting de hen toevertrouwde jeugd op te voeden, naar streng Katholieke beginselen, is hier ten volle bereikt. En wanneer ik daarnaast memoreer het onmiskenbaar talent en de groote toewijding, waarmede de Broeders zich aan hun zware taak geven, dan zijn ongetwijfeld diegenen te benijden, die het voorrecht hebben gehad hun jongensjaren in „St. Louis” te mogen doorbrengen.

De Gemeente Weert gaat er trotsch op zoo'n uitstekende inrichting van onderwijs binnen hare muren gevestigd te zien, en ik eindig met den hartgrondigen wensch, dat het den Broeders gegeven moge zijn, hun prachtig werk nog vele jaren hier te mogen voortzetten tot hun eigen voldoening en tot heil der Katholieke jeugd.

KOLKMAN.

BR. MATTHIAS
ALGEMEEN OVERSTE VAN
DE CONGREGATIE DER
EERWAARDE BROEDERS
VAN O. L. VR. ONBEVLEKT
ONTVANGEN

Een dag van vreugde en dank

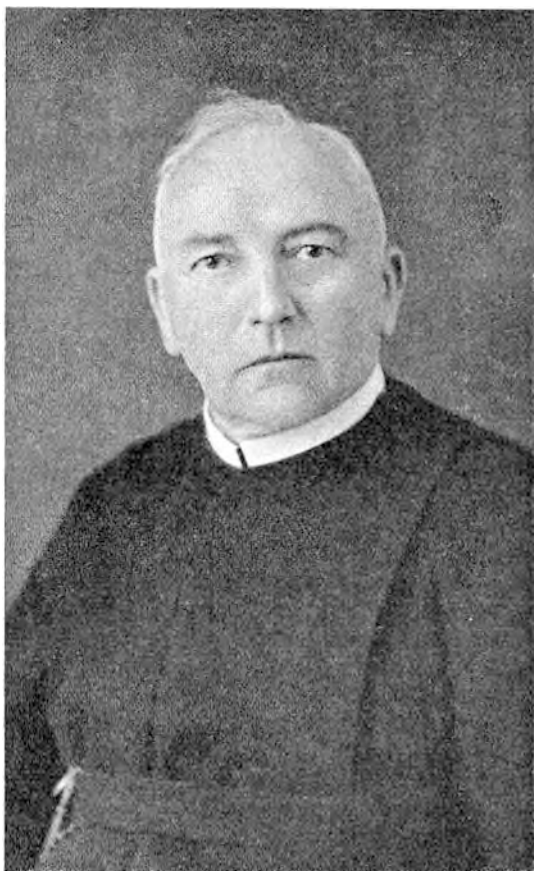
EEN feit, even bescheiden in zijn gebeuren, als het landelijk stadje, waarin het plaats vond, vraagt thans onze aandacht. Wij mogen heden den dag herdenken, waarop — vóór 75 jaren — het Pensionsaat „St. Louis” te Weert zijn werk begon. Onder Gods zegen en Maria's bescherming heeft het zich krachtiger en krachtiger ontwikkeld, om steeds beter te kunnen beantwoorden aan de immer groeiende eischen van den tijd. En nu zoovelen de behoefte niet kunnen onderdrukken, openlijk hun waardeering te toonen voor hetgeen zij in hun jeugd-jaren aan zedelijke en verstandelijke vorming ontvingen, mogen wij de blijde overtuiging hebben, dat de arbeid onzer Broeders niet zonder heilzame vruchten is gebleven.

Maar niet alleen tot vreugde, ook tot dank voelen wij ons gestemd, tot innigen dank jegens den Oppersten Meester der harten, die door Zijn milden genade-zegen dat werk vruchtdragend heeft willen maken.

Mogen de leermeesters, die — in hun religieuze levenstaak — de „wegen der gerechtigheid” aan de hun toevertrouwd hebben doen kennen en de leerlingen, die — in weetgierige volgzzaamheid — deze wegen moedig zijn opgegaan, eenmaal Boven fier hun juichende stemmen vereenigen tot een overzalig, geestdriftig „Alleluja”, God en Zijn Onbevleete Moeder ter eeuwige glorie!

BR. MATTHIAS, Alg. Ov.

BR. AUGUSTINUS
OVERSTE ST. LOUIS
WEERT

Bij 't 75-jarig
bestaan van
„Sint Louis”

*„Een der verhevenste en verdienstelijkste werken
is: de jeugd op te voeden en te onderwijzen”.*

MET deze woorden begint de paragraaf over Opvoeding en Onderwijs in het Directorium der Broeders (van de Onbevleete Ontvangenis van Maastricht).

Bijna onmiddellijk volgt daarop:

*„De onderwijzer behoort het onvolledige in de
ouderlijke opvoeding aan te vullen”.*

Wij durven hopen, dat in deze laatste woorden niets onvriendelijks zal gelezen worden. Immers de bezigheden der ouders zijn vaak zoovele en veelomvattend, dat wel niemand zal durven beweren, dat hun opvoeding steeds in alle opzichten het volmaakte nabij komt.

Gelden de laatst geciteerde woorden nu voor elken onderwijzer in 't algemeen, meer bijzonder zijn ze voorzeker van toepassing op onderwijzers, leeraren, professoren, Broeders en Zusters, die met het onderwijs op colleges of pensionaten belast zijn.

Kinderen onderwijzen en opvoeden is en was steeds een gewichtige, maar moeilijke taak. Een mensch verschijnt nu eenmaal niet meer op de wereld, zooals Dr. Berger opmerkt, op de wijze, waarop God het eerste menschenpaar schiep, d.i. op den volwassen leeftijd. De lichamelijke vermogens en niet minder verstand en wil van het jonge kind moeten nog gevormd en ontwikkeld worden. Natuurlijk is dit op de allereerste plaats de taak der ouders. Daar echter, zooals gezegd, voor velen van hen die taak veel te omvattend is, trachtte de Kerk hun daarin al spoedig te hulp te komen door het stichten van scholen, waarin de jeugd werd opgevoed in christelijke en ongewijde wetenschappen. Later volgde ook de wereldlijke overheid, maar deze scholen waren voor onze Roomsche kinderen dikwijls ongeschikt, omdat wij een onderwijs wenschen, dat geheel en al doortrokken is van katholieken geest. Sinds eeuwen, maar toch vooral in de 19e en 20e eeuw — tijd van sport en cultuur — werd van overheidswege zeer veel gedaan ten behoeve van de geestesontwikkeling der jeugd en haar lichamelijke vorming, maar de **eigenlijke opvoeding**, d.i. de **wilsopvoeding** liet maar al te vaak nog veel te wenschen over.

Door de erfzonde is de wil verzwakt. Wij gelooven dit en ondervinden het, maar beseffen daarom ook des te meer de noodzakelijkheid den wil te vormen en hem door oefening weldoende te beïnvloeden en te versterken, of volgens de nieuwste theorie van Pater Lindworsky, om door het bijbrengen van deugdelijke, blijvende motieven de juiste richting aan den wil te geven. In de opvoedkundige stelsels dergenen echter, die aan geen erfschuld gelooven, nemen zelfverloochening en zelfbeheersching niet de plaats in, die de werkelijkheid vereischt. De gevolgen hiervan bleven dan ook niet uit en persoonlijk zijn wij er in onze dagen van bederf en verleiding, ontreddering en zedelijke verwording maar al te vaak de droevige getuigen van.

Wilsopvoeding blijft dan ook allernoodzakelijkst. De meeste ouders, en zeer zeker onze katholieke vaders en moeders zijn er dan ook tenvolle van overtuigd, dat de opvoeding der kinderen niet de taak is van den Staat, maar taak en plicht der ouders, 't geen uit den aard van het ouderschap zelf voortvloeit. Het behoeft hierom ook geen betoog, dat de gezinsvorming de voorkeur verdient boven de opvoeding in college of pensionaat, zoolang deze althans onder normale omstandigheden (dat is, als deze geschieden kan onder het waakzaam oog van verstandige en brave ouders) in den familiekring kan plaats hebben. Aan overtuiging en goeden wil om de opvoeding hunner kinderen zelf ter hand te nemen, ontbreekt het bij de ouders ook doorgaans niet. Jammer genoeg zijn er maar al te veel oorzaken, waardoor de ouders in hun taak belemmerd worden of te kort moeten schieten en omstandigheden, waardoor de huiselijke opvoeding op een gedeeltelijke of algeheele mislukking zou uitloopen en plaatsing op een kostschool dus gewenscht wordt. Om slechts enkele oorzaken te noemen: ziekelijkheid van Vader of Moeder; te drukke bezig-

heden; plaatsgebrek bij toename van het gezin of bij uitbreiding van zaken; het ontbreken van geschikte onderwijsinrichtingen in de plaats der inwoning (platteland); de gevaren van de straat in de groote steden (zooals daar zijn verwildering en zedenontaaarding, ruwe en onkiesche taal, enz. enz.).

Het ligt echter geenszins in onze bedoeling, hier een pleidooi, een oratio pro domo, te houden voor de internaatsopvoeding. Te geschikter tijd en plaats is al heel wat over het pro- en contra daarvan geschreven en gesproken en wij zelf weten beter dan menig ander, dat ook aan het pensionaatsleven bezwaren en gevaren verbonden zijn. Wij wenschen dan ook slechts te constateeren, dat door het ontstaan en het voortbestaan van de talrijke inrichtingen van onderwijs voor interne leerlingen op de meest eclatante wijze niet alleen de „wenschelijkheid”, maar ook de noodzakelijkheid, om niet te zeggen de **onontbeerlijkheid** van ons katholiek internaatswezen gedemonsteerd wordt.

Het is o.i. dan ook begrijpelijk, dat, nu „St. Louis” zijn 75-jarig bestaan gaat vieren, de oud-leerlingen en de ouders onzer leerlingen dit feit niet onopgemerkt wenschen voorbij te laten gaan. Zeker, naast de vele illustre onderwijsinrichtingen in deze provincie, zooals het eerbiedwaardig Rolduc, de bisschoppelijke colleges van Sittard, Roermond en Weert en buiten Limburg het aloude Katwijk, St. Canisius te Nijmegen, St. Louis te Oudenbosch en te Amersfoort, om ons tot de meest-bekende te bepalen, neemt „St. Louis” van Weert maar een bescheiden plaatsje in. Het kan uit den aard der zaak ook niet bogen op lange reeksen van gegradueerden: juristen, doctoren, medici, maar toch trokken van Eijsden tot Den Helder, van Terneuzen tot Ter Apel, van Kotaradja tot Makassar en van Batavia tot Soerabaja de leerlingen op naar het Weertsche „St. Louis”.

Zonder dan ook aan de bescheidenheid te kort te doen, meenen wij hierin het bewijs te mogen zien, dat opvoeding en onderwijs gewaardeerd werden en tevens constateeren, dat hier deugdelyke grondslagen werden gelegd, hetzij voor voortzetting der studiën op inrichtingen van Hooger- of Middelbaar onderwijs, hetzij voor de intrede in het volle leven.

Het elan, waarmee in het algemeen door oud-leerlingen de zoogenaamde réuniedagen worden bezocht, of adhaesie- of spijtbetuingen binnenkomen van degenen, die niet kunnen komen, en niet minder het enthousiasme, waarmee de jubilea plegen gevierd te worden van de instelling, waar onze jongens een aanzienlijk deel hunner kinder- of jeugdijaren hebben doorgebracht, leggen dan ook de welsprekende wijze getuigenis af, hoe door de groote meerderheid der oud-leerlingen wordt beseft en gewaardeerd, wat het pensionaat voor hen is geweest.

Nu „St. Louis” dan ook wederom jubileert, kan het wel geen verwondering baren, dat velen behoefte gevoelen, uiting te geven aan hun sympathie, dankbaarheid en aanhankelijkheid. Tegelijk kunnen wij ons voorstellen, dat men er naar verlangt, na zooveel jaren nog eens te verwijlen tusschen die oude, stugge muren,

stomme getuigen vaak van echt kinderleed, maar zeker ook van zonnige, gelukkige dagen en vroolijke jeugd; terug te zien oude jeugdvrienden en trouwe handen te drukken van oud-leermeesters, met wie zooveel lief en leed werd gedeeld. Wel zijn het sombere tijden voor feestviering en voor huldebetoogingen. Zoowel de wereld als het lieve vaderland maken moeilijke dagen door. Zoo ooit, dan zijn op onzen tijd van toepassing de woorden van Dr. Schaepman:

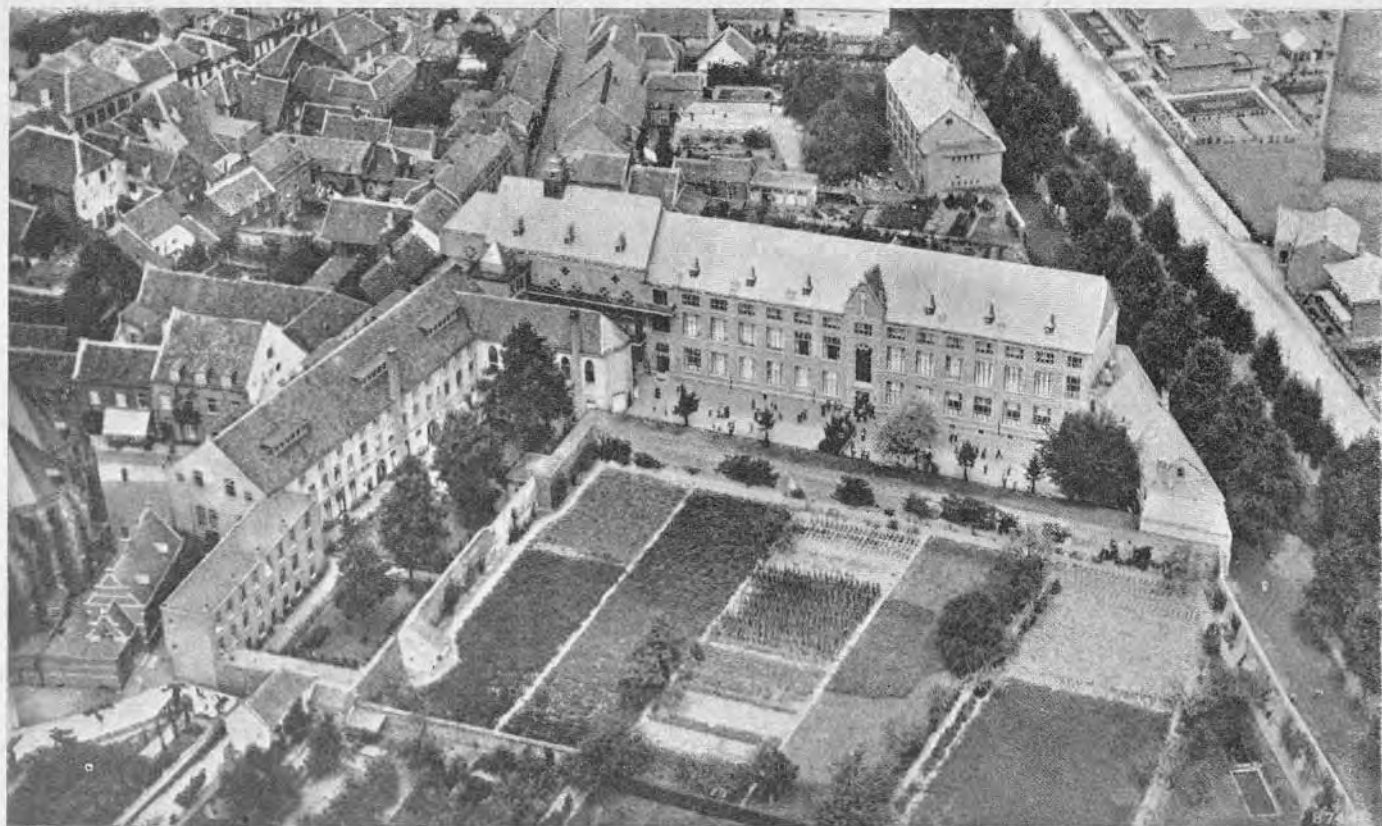
Daar vaart langs heel de wereld
Een woeste doodsorkaan;
De scheppingen den menschen
Verrijzen en vergaan.

Wat de toekomst brengen zal, is moeilijk te zeggen en, daar wij de gaaf der voorspelling missen, nog gevaarlijker daaromtrent voorzeggingen te doen. Eén voorspelling durven wij echter wel te doen, n.l. dat, evenals in het verleden, ook in de toekomst de Broeders van „St. Louis” met offervaardigheid en toewijding hun beste krachten zullen blijven wijden zoowel aan de wetenschappelijke als de godsdienstige vorming hunner leerlingen.

Wij komen aan het slot van ons artikel. Wij meenen dit echter niet te mogen eindigen zonder hulde gebracht te hebben aan onze voorgangers, die, en vaak onder moeilijke omstandigheden, hier in het verborgen of in het openbaar gewerkt en gezwoged hebben. Met groote dankbaarheid en erkentelijkheid herinneren wij ons vooral de vele weldaden, die wij in de vervlogen jaren van Gods vaderlijke goedheid mochten ontvangen. Onder het afsmeeken van Zijn onmisbaren zegen over ons werk, in vertrouwen op Maria's hulp en bescherming en gesteund door de sympathieke medewerking van ouders en leerlingen gaan wij vertrouwwol de toekomst en ons „eeuwfeest” te gemoet.

Als slot en onder de leuze: „St. Louis groeie en bloeie”, roepen wij nogmaals al onze oud-leerlingen een „Hartelijk Welkom” toe!

BR. AUGUSTINUS,
Overste „St. Louis”.

ST. LOUIS IN VOGELVLUCHT 1932

(Copyright K.L.M.)

LOUIS PAYENS

*Mijn hartelijkste gelukwensen aan de
Congregatie der Eerwaarde Broeders van
Onze Lieve Vrouw Onbevlekt Ontvangen.*

DNGETWIJFELD verdient nu het PENSIONAAT St. LOUIS te WEERT bij zijn 75 jarig Jubileum volle belangstelling en lof van Oud-leerlingen, wien hier de grondbeginselen van Geloof en Wetenschap zoodanig zijn ingeprent, dat zij ze meedroegen door 't heele leven en ze verder ontwikkelden in de eenmaal aangegeven richting.

Eerst op lateren leeftijd wordt beseft van welk groot nut zulk een degelijke vorming is in de jeugdijaren.

Aan U, EERWAARDE BROEDERS, dank voor alle zorgen en toewijding aan de jeugd besteed! Katholiek Nederland kan U niet genoeg waardeeren en U dankbaar zijn voor 't pionierswerk, dat Gij in rustige, vredige omgeving voltrekt, ver van 't gewoel der wereld, zijnde zoo de hechtste steun van Kerk en Staat.

Moge GODS rijkste zegen op U en Uw werk blijven rusten, opdat „ST. LOUIS” groeie en bloeie tot in lengte van dagen, dit is mijn innigste wensch.

LOUIS PAYENS,
Eere-Voorzitter van het Huldigingscomité.
Driebergen-Rijsenburg.

JOS. BROECKX JACQzn.

DE viering van het 75-jarig bestaan van „St. LOUIS” heeft den voorzitter van het huldigingscomité op de meest onverwachte wijze wederom in verbinding gebracht met de vereerde Bewoners van deze voortreffelijke inrichting van onderwijs.

Het zij hem vergund, met de aanbieding zijner gelukwensen aan de terecht feestvierende Broeders, uiting te mogen geven in dit gedenkboek aan zijn oprechte gevoelens van dankbaarheid en hoogachting jegens de voortreffelijke Leiders van dit gezegend huis, waar hij de laatste periode van zijn schoolopleiding heeft doorgebracht.

Moge het beroemde „St. LOUIS” in de toekomst, onder Gods onmisbaren Zegen, nog velen ten zegen zijn, die het voorrecht zullen hebben hier hun opleiding te mogen ontvangen.

Den Haag, Juni 1933.

JOS. BROECKX JACQzn.

Voorzitter van het Huldigingscomité.

PERSONEN, FEITEN EN DATA

IEN gerieve der talrijke oud-leerlingen, wier roerend-intense belangstelling nog altijd naar „St. Louis” blijft uitgaan, mogen hier in uiterst beknopten vorm enkele vooraanstaande personen, belangrijke feiten en data uit de geschiedenis van het pensionaat worden gememoreerd.

1850. Oprichting van het Huis van „Onze Lieve Vrouw der zeven Smarten” te Weert, een der eerste succursaalhuizen der Congregatie van de Broeders der Onbevleete Ontvangenis te Maastricht, in het jaar 1840 door Mgr. L. H. Rutten en den Zeer-eerw. Broeder Bernardus gesticht. De werkkring der drie eerste Broeders, onder leiding van Br. Overste Hyacinthus, bepaalde zich tot het geven van onderwijs aan de kinderen der Stadsschool, wier aantal in het begin 40 bedroeg.

1851. Br. Overste Hyacinthus vertrekt wegens ziekte naar Maastricht. Hij wordt tot zijn terugkeer als Overste te Weert in 1852, door Br. Stanislaus vervangen.

1853. De vormschool voor de toekomstige Broeders-onderwijzers wordt in het Huis te Weert gevestigd.

1854. De eerste Overste Br. Hyacinthus wordt opgevolgd door Br. Ferdinand.

1855. Bouw der eerste kapel.

1856. Inzegening dier kapel door den Hoogeerw. Heer Jansen, Pastoor-Deken van Weert. In ditzelfde jaar worden de militairen-weezen (12 in getal), een stichting van wijlen Mgr. Baron van Wyckersloot van Schalkwijk, van Roermond naar het Huis te Weert overgeplaatst.

1858. Stichting van het Pensionaat „St. Louis”, mogelijk geworden, doordien de hoogste klasse der vormschool naar het Moederhuis der Congregatie te Maastricht was overgebracht. Begin-aantal pensicnnaires 5.

1863. Br. Overste Ferdinand wordt tot een andere functie geroepen en door Br. Overste Dominicus vervangen. Aantal pensionnaires 24.

1875. Feestelijke viering van het 25-jarig bestaan van het Huis.

1887. Br. Overste Bonifacius volgt Br. Overste Dominicus op.

1890. Het aantal pensionnaires neemt zoodanig toe, dat 't aantal der klassen en der leerkrachten moet worden vermeerderd.

1893. De bejaarde Br. Overste Bonifacius wordt op zijn verzoek van zijn functie ontheven en als Overste-Directeur opgevolgd door Br. Egbertus. Br. Adrianus gaat tot een beter leven over.

Br. Egbertus begon met wijs overleg te verbeteren, wat verbetering behoefde: eet- en speelzalen werden in frisch-prettige lokalen veranderd; de groententuin werd tot bloementuin omgezet; de kapel kreeg nieuwe banken en een betere verlichting. Onder zijn bestuur viel ook de oprichting onder de pensionnaires van de Broederschap „De Eerewacht van het H. Hart van Jezus”.

Krachtig heeft deze devotie medegewerkt aan de godsdienstig-zedelijke vorming der leerlingen, en al moge ze in latere jaren

DE
TEGENWOORDIGE
BEWONERS
VAN SINT LOUIS

door een Maria-congregatie zijn vervangen, de plechtige H. Hartfeesten — inhaerent aan de Instelling der Eerewacht — zijn gebleven. Voor geen der geestelijke Leiders en der Broeders lijdt het twijfel, dat de gestadige groei en bloei van „St. Louis” aan de groote devotie tot Jezus’ H. Hart en tot zijn lieve Onbevleete Moeder zijn te danken.

1897. Br. Odulfus sterft. In dit jaar viel ook de dood van den pensionnaire Henri Verhoeven uit Eindhoven te betreuren.

1898. Dit jaar bracht weder een bestuursverandering: Br. Overste Egbertus wordt in gelijke functie naar Amsterdam overgeplaatst en door Br. Edmundus vervangen. Onder diens bestuur werd o.a. de kapel keurig beschilderd. Het biechten der leerlingen in de parochiekerk werd afgeschaft en een vaste eigen biechtvader aangesteld, een maatregel, die door het groeiend aantal pensionnaires noodzakelijk was geworden. Onder de wijze leiding van Br. Edmundus kreeg „St. Louis” meer en meer naam. De gedegen geestelijke en verstandelijke vorming wekte waardeering en belangstelling, die zich op velerlei wijze uitte door woord en door daad. Zoo werd „St. Louis” in die dagen vereerd met het bezoek van den Hoogedelgestrengen Heer Jhr. Mr. G. Ruys de Beerenbrouck, Commissaris der Koningin in Limburg en door den nieuwen Coadjutor Mgr. Drehmans, die spoedig daarna als opvolger van Mgr. Boermans, zelf 38 pensionnaires in de huiskapel kwam vormen.

In dezen bestuurstijd ontvielen aan Br. Overste Edmundus door den dood zijn trouwe, voorbeeldige medewerkers Br. Pancratus, Br. Tiburtius, Br. Judocus en Br. Bruno, mannen, die, zooals het vaak bleek, bij vele oud-leerlingen in dankbare herinnering bleven voortleven. Met name Br. Tiburtius.

1905. Br. Overste Edmundus wordt tot Overste te Amsterdam benoemd; Br. Modestus neemt zijn taak te Weert over. Deze, een man, minder van woorden dan van daden, zag onmiddellijk in, dat het gestadig toenemen van het aantal leerlingen uitbreiding nodzakelijk maakte. Hij ontwierp een royaal-opgezetten Nieuwbouw, waarin de toenmalige Stadsschool zou worden ondergebracht en op de eerste verdieping het pensionaat zijn luchtige klaslokalen zou krijgen. Boven deze klaslokalen was een ruime, luchtige slaapzaal gedacht. Dit plan kwam al heel spoedig tot uitvoering; den 15en April 1907 werd met de werkzaamheden begonnen; den 2en Juli van datzelfde jaar de gedenksteen geplaatst.

Een tweede praktische daad van den nieuwen Directeur was de aankoop van het landgoed „De Knuiters” onder Swartbroek, met de bedoeling, het te bestemmen tot buitengoed en speel-sportterrein der pensionnaires. Op het landgoed „De Knuiters”, spoedig omgedoopt in „St. Louis-Buiten”, werd een groote zaal met bijbehooren gebouwd, waar de jongelui kunnen uitrusten en wat gebruiken.

1906. Br. Gerardus, prefect der grootere jongens en leider van het zangkoor, gaat tot een beter leven over. Zijn opvolger is

OUD-OVERSTEN EN OVERSTE VAN SINT LOUIS

BR. FERDINANDUS
1854-1863

BR. DOMINICUS
1863-1887

BR. BONIFACIUS
1887-1893

BR. EGBERTUS
1893-1898

BR. EDMUNDUS
1898-1905

BR. MODESTUS
1905-1921

BR. REALINO
1921-1922

BR. BERTHOLDUS
1922-1928

BR. AUGUSTINUS
1928-

Br. Alphons. Slechts zeer korten tijd bleef deze in die functie. In zijn plaats werd benoemd „Frère Honoré”, die toen reeds 16 jaar aan het pensioonaat werkzaam was, personen, plaatselijke en huise-lijke omstandigheden door en door kende en mede daardoor, maar vooral door zijn tactvol optreden de rechte man op de rechte plaats bleek.

In dezen tijd werden de leerkrachten aan het pensioonaat stevig versterkt door de komst van Br. Chrysostomus, een man van enorme werkkraft, die niet rustte, voordat zijn leerlingen der handelsklassen deelnamen aan de examens voor „Mercurius” en de „Vereeniging van Leeraren”, een prestatie, die tot heden toe elk jaar met het grootste succes is herhaald.

1910. Droefheid door het overlijden van H. v.d. Werf uit Abbe-
ga en Antoon Vlemmings uit Geldrop. Vreugde bij het eerste be-
zoek van den nieuwen Pastoor-Deken van Weert, den Hoogerw.
Heer E. H. Haenen.

1911. Eerste vereerend bezoek van den nieuw-benoemden Edel-
achtbaren Heer Burgemeester van Weert, Mr. Kolkman.

1912. De Hoogedelgestreng: Heer Jhr. Mr. Ch. Ruys de Beeren-
brouck, Commissaris der Koningin in Limburg, vereert „St. Louis”
met zijn bezoek en verovert in één slag door zijn innemendheid
de harten van allen.

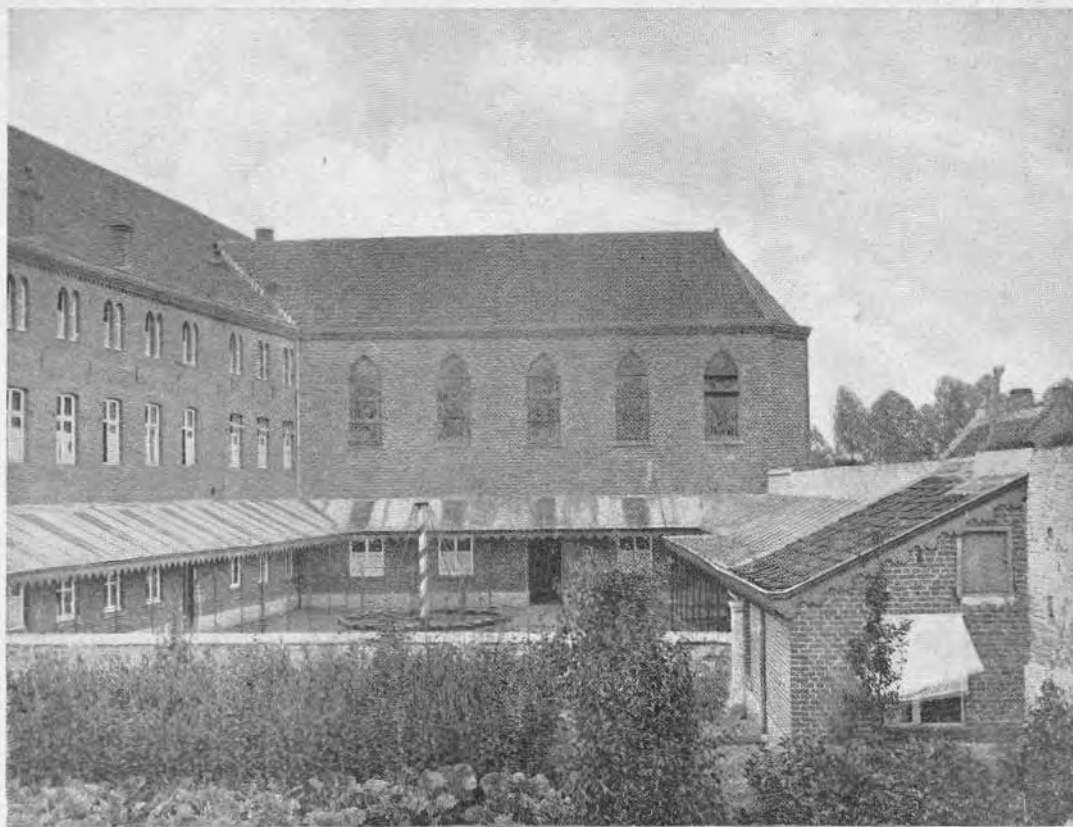
1914 Mgr. Schrijnen, de nieuwe Bisschop van Roermond, be-
zoekt Weert en kan het als oud-Directeur van Rolduc niet nalaten,
ook de jongens van „St. Louis” met zijn komst te verblijden.

Het jaar 1914 zag het begin van den grooten wereldoorlog. Ook
„St. Louis” werd opgeschrikt uit zijn stille rust: op een nacht, circa
2 uur, kreeg het een paar honderd manschappen onder dak te
brengen. Gelukkig kon er bij stads- en legerbestuur op gewezen
worden, dat er in Weert nog ettelijke openbare gebouwen onge-
bruikt lagen en dus beschikbaar waren, met het blijde gevolg, dat
de troepen spoedig aftrokken; de grenswacht alleen bleef nog
eenigen tijd.

Heel wat blijder was het bezoek van Zijne Koninklijke Hoogheid,
Prins Hendrik, die „St. Louis” bezocht, om persoonlijk te komen
constateeren, welke lokalen eventueel voor het „Roode Kruis”
ingericht konden worden. Dat het jonge volkje den Prins luide
verwelkomde en toejuichte, zal wel geen omstandige vermelding
behoeven.

1915. De prefect Br. Honoratus wordt in gelijke functie overge-
plaatst naar „St. Louis” te Amersfoort. Een warm woord van
dank en van hulde zij hier gezegd tot den man, die ruim 25 jaar
te Weert werkzaam was, en door zijn voorbeeld, zijn tactvol op-
treden, zijn vaderlijke leiding en zorgvolle waakzaamheid zooveel
heeft bijgedragen tot den groei en den bloei van zijn geliefd pen-
sioonaat. Na een kortstondig interregnum van Br. Dagobert, nam
Br. Theodard zijn taak over.

1918. Zorgvolle tijden: vóór het einde van den wereldoorlog
bood „St. Louis” in de maand October een onderkomen aan ar-
me, zieke Belgische en Fransche vluchtelingen. Gelukkig stelde de

DE OUDE SPEELPLAATS VAN
SINT LOUIS

Alg. Overste der Zusterscongregatie te Veghel eenige zusters ter beschikking, die onder leiding van Moeder Egidia, de verdrevenen op de meest liefderijke wijze verpleegden, naar Zijne Koninklijke Hoogheid, Prins Hendrik, die 't nood-ziekenhuis bezocht, dankbaar getuigde. In die dagen bleek ook weer, hoe wonderbaar Gods wegen zijn. 't Is immers geen toeval te noemen, dat de Zusters nog te Weert aanwezig waren, toen te Hamont een trein met dynamiet in de lucht vloog en tien zwaargewonde Duitschers door de Zusters dadelijk konden worden verpleegd. En evenmin, dat de Zusters de meer dan 100 pensionnaires konden verzorgen, die de kwaadaardige Spaansche griep kregen, en allen, zonder uitzondering, genazen.

1919. De Hoogedelgestrengte Heer, Mr. Baron van Hövell tot Westerfliet, nieuw-benoemd Commissaris der Koningin in Limburg, bezoekt het pensioonaat en wordt blijde gehuldigd.

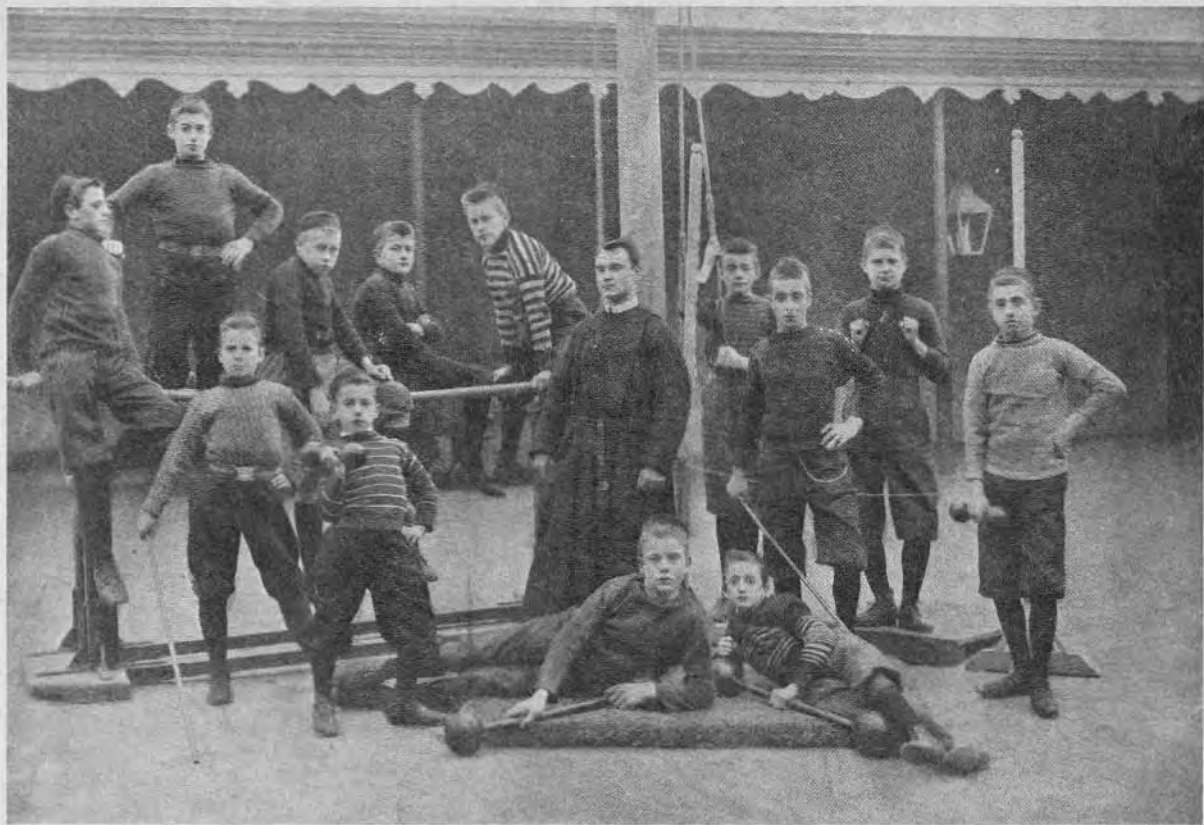
1921. De zorgvolle oorlogsjaren, 't voortdurend stijgen van het aantal leerlingen vragen tenslotte te veel van den bejaarden Br. Overste Directeur, Br. Modestus. Hij vraagt ontslag en gaat als emeritus leven in het Juvenaat der Broeders te Oud-Vroenhoven, waar hij in 1925 overleed. De Congregatie der Broeders in 't algemeen, haar kweekschool te Maastricht en „St. Louis” te Weert in het bijzonder, hebben ontzaglijk veel aan hem te danken. Zijn nagedachtenis zal in zegening blijven.

1922. Br. Realino, de opvolger van Br. Modestus, wordt tot een hooge functie in Maastricht geroepen. Br. Bertholdus, de afgetreden Algemeen Overste der Congregatie, volgt hem op. Deze, wéér een man met breeden blik, zag aanstonds in, dat de behuizing, hoe van lieverlede ook verbeterd, tenslotte toch onhoudbaar werd. Met de energie, die hem typeerde, sloeg hij aan 't werk. De Stadsschool werd van „St. Louis” naar de overzijde in een modern ingericht nieuw schoolgebouw overgebracht; op de daardoor beschikbaar gekomen ruimte werden een nieuwe kapel en nieuwe eet- en speelzalen gedacht.

1924. Het plan van architect Bouwens is definitief goedgekeurd; het bouwwerk wordt aanbesteed; met de uitvoering wordt onmiddellijk een aanvang gemaakt.

1925. Na de zomervacantie van dit jaar worden de nieuwe kapel en de nieuwe eetzaal in gebruik genomen. Br. Theodard, die als beleidvol prefect een reeks van jaren „St. Louis” ten zegen was, en als Onder-Overste met intense belangstelling voor den Nieuwbouw had geijverd, is door zijn Overheid tot Overste der Broeders te Waalwijk benoemd en moet „St. Louis” verlaten. Br. Gabriël volgt hem in zijn functies op.

In ditzelfde jaar kreeg „St. Louis” nog centrale verwarming en, naast de eigen waterleiding, ook een eigen electriche centrale. De moderniseering van het pensioonaat met de opheffing van het naburige „Eikenburg” zijn oorzaak, dat het aantal leerlingen voortdurend blijft stijgen. Begon het schooljaar 1926 b.v. met 134 leerlingen, dat van 1929 sloot met een aantal van ruim 180. Slagen bleven intusschen het Huis ook niet gespaard: de uitste-

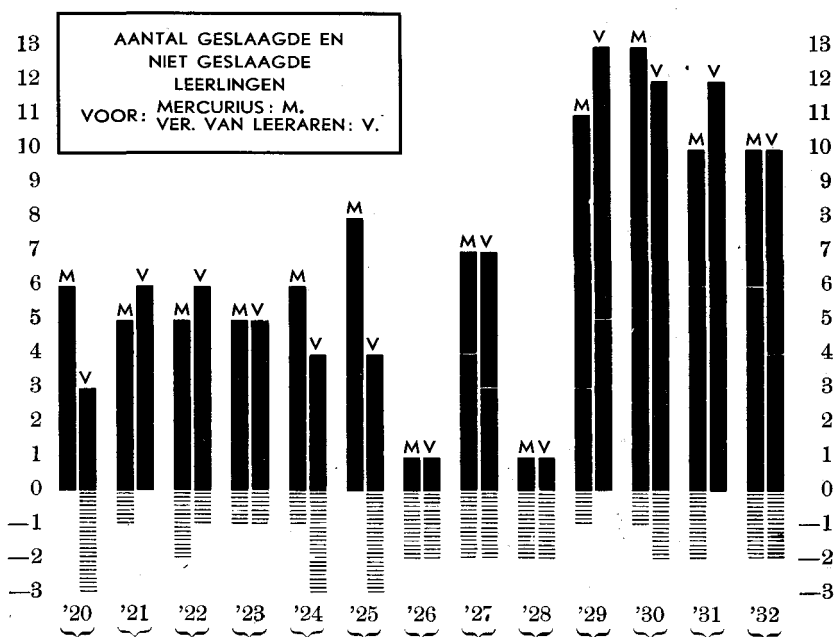

BROEDER DULCIDE
MET ZIJN
GYMNASTEN
IN 1900

kende oud-prefect, eerst van „St. Louis” te Roermond, later te Amersfoort, Br. Canisius, overleed en eveneens de werkzame, menschkundige en liefdevolle ziekenbroeder Br. Albinus.

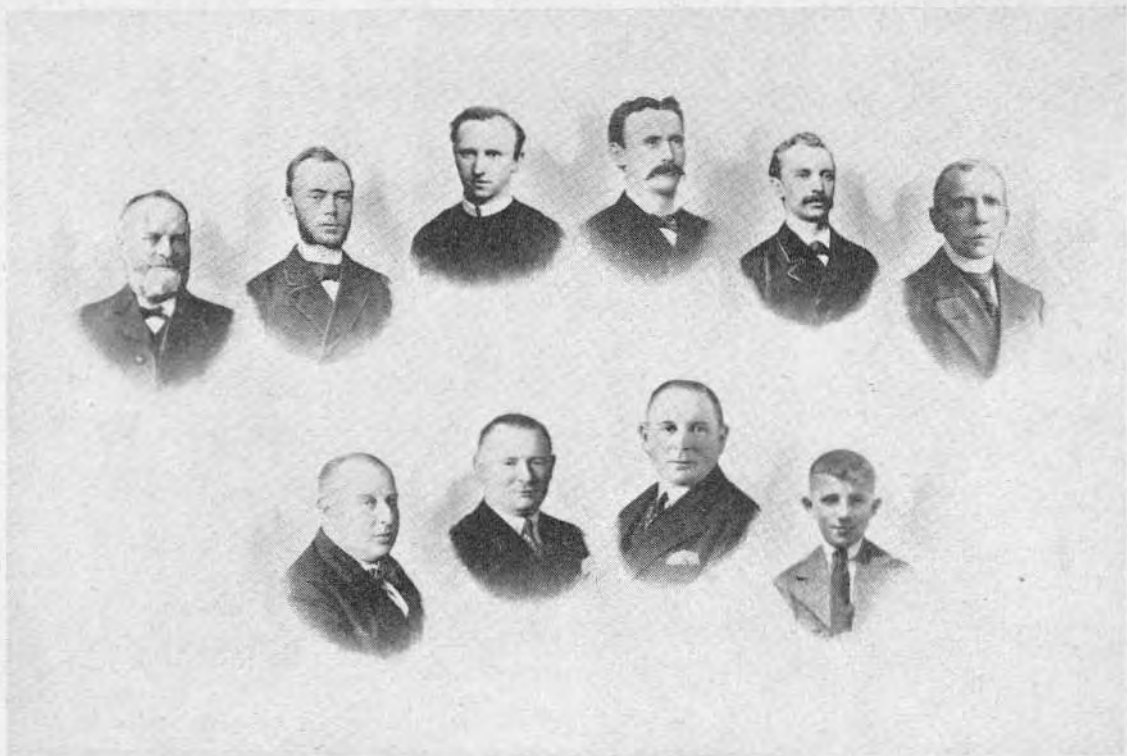
1928. Br. Overste-Directeur treedt naar kerkelijk voorschrift af. Zonder eenig ijdel welbehagen gewis — daarvoor was hij te groot! — maar toch met geoorloofde menschelijke voldoening over het werk, dat hij in den dienst van God te Weert had mogen verrichten, kon hij een bloeiend pensionaat aan zijn opvolger, Br. Augustinus, overgeven. Zijn naam blijft onafscheidelijk aan „St. Louis” verbonden; zijn persoonlijkheid een lichtend voorbeeld voor allen.

In dit jaar moest ook Br. Justinianus, die tal van jaren de hoogste klasse leidde, „St. Louis” verlaten, door zijn benoeming tot Overste-Directeur van het pensionaat te Amersfoort. Hoe deze het begonnen werk van Br. Chrysostomus voortzette en hoe zijn opvolger, Br. Erhard, de traditie handhaafde, moge blijken uit onderstaande grafische voorstelling der uitslagen van de examensboekhouden, afgelegd ten overstaan van „Mercurius” en de „Vereniging van Leeraren”.

1929. De geschiedenis herhaalt zich: de toeloop blijft aanhouden; er is weer ruimte te weinig. De nieuwe Overste-Directeur laat een nieuwe slaapzaal inrichten en een nieuwen zijvleugel bouwen, waarin beneden een fraaie modern-ingerichte gymnastiekzaal met vestiaires; daarboven twee klassen en een lokaal voor de physicalessen, en wéér daarboven een slaapzaal, die zeer praktisch bij de zoogenaamde „grootte” slaapzaal aansluit.

1930. Het optreden „en corps” van „St. Louis” naar buiten —

DRIE GENERATIES
DE GROOF
UIT EINDHOVEN
ALLEN OUD-LEERLINGEN
VAN SINT LOUIS

we denken hier o.m. aan de mooie groep in de processie en aan de H. Hart-hulde — deed de wenschelijkheid voelen van een eigen vaandel en een eigen vaandellied. Het eerste wordt ontworpen door den Heer Pilet te Maastricht, uitgevoerd door de Soeurs de la Miséricorde en gewijd door den Zeereerw. Pater van Mieghem S.J. Het vaandellied, getoonzet door Bart Verhallen, blijkt een door de leerlingen gewaardeerd en graag gezongen lied.

Om het contact tusschen oud-leerlingen en „St. Louis” te behouden of te versterken, wordt in de maand Augustus van ditzelfde jaar, op initiatief van eenige oud-leerlingen en in overleg met Br. Overste en den prefect, de eerste réunie gehouden. De proef slaagde uitstekend. Spontaan werd er een Réuniebestuur gevormd, dat zich met de organisatie der volgende bijeenkomsten zal belasten. Voor de hartelijke ontvangst en de gezellige dagen op „St. Louis” doorgebracht, schenen eenige oud-leerlingen zich verplicht te gevoelen tot een „contra-prestatie”. Na eenige discussie over den vorm, waarin deze zou worden aangeboden, werd het voorstel om een fonds te stichten tot beschildering van de kapel met algemeene stemmen aangenomen.

Om de relaties tusschen oud-leerlingen en leeraars nog intiemer te maken en ook het contact met elkander te blijven behouden of het verbroken contact te herstellen, werd eveneens besloten tot de uitgave van „Oude Connecties”, orgaan voor de leerlingen en oud-leerlingen van „St. Louis”. De bedoeling is: „O.C.” op het einde van elk trimester te doen verschijnen; als redacteur-secretaris fungeert voorloopig Br. Erhard.

Deze eerste réunie was voor den prefect, Br. Gabriël, tevens de laatste. Enkele dagen na afloop ontving hij zijn benoeming tot Overste der Broeders te Amsterdam. Zijn vertrek beteekende voor „St. Louis” een zeer gevoelig verlies. Door zijn prettig, tactvol, menschkundig optreden had hij aller harten gewonnen. Er ging een leiding van hem uit, die moeilijk zal zijn te overtreffen en die vooral de oud-leerlingen, die nu in het volle leven staan, ten zeerste zullen waardeeren.

Zijn opvolger was de oud-Overste van het Huis te Roermond, Br. Laetantius, een even beleidvol en menschkundig man, maar voor wiens lichamelijke krachten de functie spoedig te zwaar bleek en daarom door Br. Illidius werd vervangen.

Ook in dit jaar moest er weer gebouwd en gebroken: het nooit te voren bereikte aantal van 210 leerlingen, waaronder vooral veel kleineren, maakte het dwingend noodzakelijk. Binnen de muren van het pensionaat was echter geen ruimte meer te vinden. Een aangrenzend huis, reeds eigendom der Broeders, werd daarom afgebroken en op de vrijgekomen plaats, beneden een keurige vestiaire voor de lagere klassen, boven een knus speelzaaltje voor de kleinen gebouwd.

De Hoogerw. Heer Deken Haenen, die om zijn hoogen leeftijd zijn emeritaat aanvroeg en bekwam, nam op 14 September in het Patronaat afscheid van zijn parochianen. Zijn Hoogerw., die zich jaren en jaren in allerlei omstandigheden een groot vriend

van „St. Louis” toonde, richtte zich bij die gelegenheid tot Br. Overste, daar mede aanwezig en sprak een roerend woord van afscheid, dat tevens een dankwoord was voor al 't goede door de Broeders tijdens zijn dekenaat in de Stadsschool en het pensionaat aan de Weertsche jeugd bewezen. Zijn opvolger, de Hoogeerw. Heer Deken Souren, brengt kort daarna zijn eerste bezoek, wordt hartelijk verwelkomd en zegt van ganscher harte zijn steun toe aan het mooie werk der Broeders, wat ten zeerste wordt gewaardeerd.

1932. Zalig afsterven van Tony Hendriks uit Helmond, die onder groote belangstelling „St. Louis” wordt uitgedragen om te Aarle-Rixtel te worden begraven.

Officieel bezoek van Mgr. Lemmens aan „St. Louis”. Zijn Hoogwaardige Excellentie verovert door zijn hartelijke woorden en zijn minzaam optreden aller harten. Uit alles blijkt nu reeds, dat ook „St. Louis” een plaats heeft in zijn groot vaderhart.

En nu, aan 't eind van ons beknopt overzicht gekomen, gaan onze gedachten uit, niet alleen tot hen, wier namen wij reeds opnoemen, maar ook tot de oudsten der thans werkenden in „St. Louis”. Zij zijn het mede, die jaren en jaren de hitte van den dag hebben gedragen; ook aan hen is, naast den onontbeerlijken zegen van God, voor een goed deel de groei en de huidige bloei van „St. Louis” te danken.

Namen noemen is altijd gevaarlijk. Wij wagen het echter, wetend, dat groote groepen van leerlingen en van oud-leerlingen 't zullen waardeeren, als Br. Nicasius en Br. Winocus, die zoo talrijke roerende bewijzen van blijvende genegenheid mochten ontvangen, in dit overzicht worden vermeld. Moge het aan beide Broeders gegeven zijn, nog tal van jaren „St. Louis” zijn heerlijke tradities te zien voortzetten! Mogen zij met lof hooren gewagen van hun „jongens”, die, mannen geworden, zich in-katholiek toonen in woord en in daad. 't Zal hun schoonste belooning zijn hier op aarde. Br. Augustinus, de huidige sympathieke, energieke Overste-Directeur die naast zijn uitnemende zorgen voor het geestelijk en lichamelijk welzijn van zijn Broeders en zijn jongens, aan „St. Louis” de jongste uitbreiding gaf en door lijn en kleur aan de inrichting cachet wist te geven, zij daarvan met hen en zijn overige Medewerkers de blijde getuige!

De geschiedschrijver.

NEVENSTAANDE fotopagina zal bij vele oud-leerlingen de meest levendige herinneringen opwekken aan korter of langer vervlogen jaren. Het is ondoenlijk om alle foto's van verdienstelijke Broeders te publiceren; steller dezès beschikt dan ook niet over de noodige gegevens. Maar deze zijn allen zonder twijfel hun plaats waard in dit gedenkboek.

Br. Nicasius, de nestor van St. Louis. Ruim 41 jaar heeft hij naar beste vermogen zijn veelzijdig werk verricht en hierover zijn allen het eens: Frère Nicaise was een harde werker, een boven alles onpartijdig man van onkreukbare eerlijkheid jegens allen.

Broeder Winocus, 37 jaar surveillant in „St. Louis”, waarschijnlijk de meest geliefde figuur onder de jongens gedurende de laatste 40 jaar. Uitstekend kenner der jongensziel, een prachtmensch.

Broeder Erhard, de jonge kracht, man van veelzijdige kennis, steunpilaar van „St. Louis”, dat terecht fier is op zulk een kracht.

Broeder Honoratus, de nooit vergeten leeraar en prefect, die zijn beste krachten gaf voor den bloei van „St. Louis”.

Broeder Louis, de nimmer overtroffen ziekenoppasser, die zoo bezorgd was voor zijn patiënten, dat men ziek zou willen zijn, om door hem verzorgd te worden.

† Broeder Tiburtius, die vóór 45 jaar zijn beroemden handelscur-sus stichtte. Thans nog wordt onderwezen in de hoogste klassen volgens de door hem aangegeven richtlijnen. Eere zij zijne nagedachtenis!

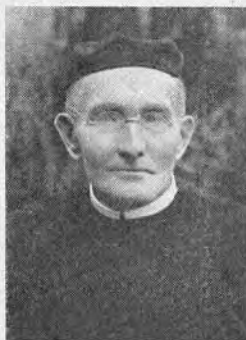
† Broeder Gerard, de man van de ijzeren tucht, die tot op hoogen leeftijd zich door zijn jongens wist te doen eerbiedigen. Hij ruste in vrede!

Slechts een zestal jaren (1924—'30) was Br. Gabriël werkzaam op „St. Louis”. In laatstgenoemd jaar werd hij benoemd tot Overste te Amsterdam. (St. Vincentius-scholen, Stadhouderskade 60). Om tegemoet te komen aan den wensch van vele oud-pensionnaires wordt hier zeer gaarne een plaatsje ingeruimd voor het portret van den sympathieken oud-prefect der groote cour, „den man met de groote handen en het groote hart”!

Br. Justinianus, thans Overste van het schitterende „St. Louis” te Amersfoort, was voor zijn benoeming aldaar — 1928 — verscheidene jaren de ervaren leeraar en leider van den handelscur-sus van het Weertsche „St. Louis”. Aan zijn prettigen omgang en stimuleerende werklust bewaren vele oud-leerlingen ongetwijfeld de aangenaamste herinneringen.

BR. NICASIUS

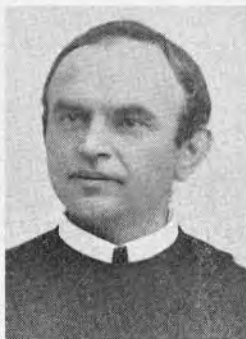
BR. WINOCUS

BR. ERHARD

BR. HONORATUS

BR. LOUIS

BR. TIBURTIUS

BR. GÉRARD

BR. GABRIÉL

BR. JUSTINIANUS

BR. CHRYSOSTOMUS

WAS het toeval of heeft het zoo moeten zijn, dat ik een dezer dagen een foto vond van onzen goeden, ouden Broeder Chrysost? En het eerste waar ik aan dacht, was aan het uit te geven gedenkboek.

Voor wie immers kan er beter een plaatsje ingeruimd worden dan voor Broeder Chrysost?

Wat een herinneringen zijn er voor ons niet aan zijn naam verbonden! Bij wie konden wij met onze jongens-zorgen beter terecht dan bij hem? Wie kon ons beter opleiden voor onze examens dan hij? Waarom gingen wij liever met hem naar de klas, dan te gaan voetballen of wandelen?

Wat waren wij terneergeslagen, toen hij ons op een morgen vertelde, dat hij ons ging verlaten. Als de Algemeene Overste toen eens de gedachten had kunnen lezen van die zes knapen, wien hij hun besten Vriend ontnam!

Doch het leven ging verder; wij vergaten..... maar één vergat ons niet! En dat was weer Br. Chrysost!

Wij hadden hem in jaren niet gezien, doch met zijn gouden feest stroomden eenige honderden dankbare oud-leerlingen naar Amersfoort om hem te huldigen en te danken. En of het nu 10, 20 of 30 jaar geleden was, dat hij hen voor het laatst gezien had, allen kende hij nog van naam en bij-naam. En over jaren zal hij ons nog kennen. Hij, maar alleen hij, vergeet ons nooit!

Broeder Chrysost, ik weet wel dat U er een hekel aan heeft om opgehemeld te worden, maar daar trek ik mij nu eens niets van aan. En zooals U dat vroeger, wanneer ik een van mijn kwajongensstreken had uitgehaald, ook zoo gemakkelijk kon doen, vergeef U mij nu maar, dat ik U zoo in de hoogte steek.

Laat ik eindigen met den wensch, dat U nog jaren voor Uw Congregatie en Uw leerlingen gespaard moge blijven en dat Uw loon hierna maals voor Uw werk van barmhartigheid, nl. onwetenden leeren, (en dat waren wij!) groot moge zijn!

CASTOR.

MET EERE JUBILEEREND

»Il n'y a point au monde un si pénible métier que celui de se faire un grand nom « (La Bruyère).

HEDEN — 20 Augustus — viert het Pensionaat „St. Louis” te Weert zijn 75-jarig bestaan.

De bescheiden huizing der eerste decenniën is van lieverlede geworden het ruime gebouw met een even ruime kapel, luchtige, prettige klassen — geoutilleerd als de beste — frissche gymnastiek-, speel- en slaapzalen.

Er is gedegen wetenschap: trouw handhaven de leerlingen telken jare op de examens den hoogen roep, die van het pensionaats-onderwijs uitging. Er is studielust en studieijver; door de opleiding voor de beide examens in boekhouden wordt stevig rekening gehouden met de eischen van het praktisch leven; er wordt voeling gehouden met kunst en letteren, met geschiedenis, vreemde talen, met natuurkunde en natuurlijke historie en allerlei andere wetenschappen; er wordt diepgaand godsdienstonderwijs gegeven, om de aankomende jongemannen hun heilig geloof te leeren kennen, het te doen beleven, ze de eigen wapenen in de hand te drukken en die te leeren kennen, welke de vijanden der kerk smeedden en smeden.

Daar worden idealen gekweekt en meegegeven in het leven; daar wordt de les van St. Paulus ingescherpt, dat geen ander fundament kan gelegd worden dan Jezus Christus; daar wordt geleerd door woord, voorbeeld en daad, hoe de Katholieke beginselen het geheele leven in al zijn uitingen moeten doordringen.

Vijf-en-zeventig jaren heeft „St. Louis” die taak op hoogst lofwaardige wijze vervuld! En als de Broeders van de Onbevleete Ontvangenis om hun opvoeding en onderwijs alom in den lande „un grand nom” verwierven, dan moet die lof voor een goed deel worden teruggebracht op de stille werkers in het stille pensionaat van het stille stadje Weert. Een „pénible métier” was voorzeker het bereiken van dat resultaat! En nu denken wij niet in de eerste plaats aan de eerste jaren alléén, toen het oppermachtig liberalisme hoogtij vierde en kleinzielig bij Koninklijk Besluit aan de Broeders te Weert het dragen van het kloosterkleed in de Stadschool verbood en ze dwong daar in burgerkleeding te verschijnen, we denken bij voorkeur aan de reeks van eminente mannen: Oversten, prefecten, leeraren, die onder vertrouwwol opzien tot God, zeker van de voorspraak hunner hooge Patronesse, het pensionaat deden groeien en bloeien. Allen: mannen, karakters! Allen: alles voor allen! Waarachtige opvoeders; ernstige boden der ernstige waarheid, maar tevens leiders vol liefde, zachtmoedig en nederig van harte. Geduld wisten ze te paren aan moed, tact aan drift naar daden, de buigzaamheid van de liefde aan de vastheid van hooge beginselen. Mannen, vol goeden raad en teedere zorg; voor allen toegankelijk, allen dragend in hun hart!

Het geheim van hun rijke leven is niet verre te zoeken. 't Ligt

hierin, dat het niet werd geleefd ten eigen bate, maar werd geleid en bezield door een zelfvergetend, opofferend streven naar de meerdere eere en glorie van God, de uitbreiding van het Godsrijk op aarde en de verheerlijking van Gods heiligen Naam. Zulke mannen op dezen vierdag in eere te gedenken, doet deugd.

Ondergeteekende — een buitenstaander — die echter het voorrecht had, op één na, al die mannen te kennen — hij bidt den 20en Augustus met pensionnaires en oud-pensionnaires, met dankbare Ouders en tallooze Vrienden: „Bewaar in „St. Louis” o Heer, in lengte van jaren dezelfde kracht, dezelfde geestdrift, denzelfden moed en dezelfde volharding, waarvan het reeds 75 jaren blijk gaf! Doe de Godsgedachte de huidige werkers dragen door het leven, zooals het Godsvertrouwen hen en hun voorgangers droeg door hun dagen en jaren! Geef „St. Louis” een „eeuwige jeugd!”

Plant op dit Huis de jonge mei,
Die telken jaar opnieuw gaat groenen
En dat als rijke feestfestoenen
Haar blijde, blanke bloesem zij!

Zie in het Oost de zonneshicht!
Sluit hoog en wijd de vensters open:
De velden liggen, dauw-bedropen,
Weer in het blonde morgenlicht.

Hier werpen nieuwe reeks van jaren
Geen schaduw of verwisseling!
Wat God in zijnen dienst ontving,
Zal Hij in „eeuwge jeugd” bewaren!

A. V.

SAMENSTELLING DIVERSE COMMISSIES

●

HULDIGINGSCOMITÉ.

L. A. PAYENS, Eere-Voorzitter.
JOS. BROECKX JACQzn., Voorzitter.
MARTIN VERHEYEN, Vice-Voorzitter.
H. J. PAYENS.
J. P. A. NELISSEN.
ERN. VAN AELST.
H. DE GROOF.
W. VAN HEZEWIJK Gzn.
G. CREBOLDER.
A. D. WITTEVEEN.
L. PAS, Secretaris-Penningmeester.

●

COMMISSIE VAN ONTVANGST EN REGELINGSCOMMISSIE:

ERNEST VAN AELST, Voorzitter.
HENRI DE GROOF.
HENRI PAYENS.
MARTIN VERHEYEN.
AD. WITTEVEEN.

●

Spelleiders: ERNEST VAN AELST, FRANS KRAMER en J. F. DUPONT.
HENRI VAN BEURDEN. JOH. PEYNEBORG.

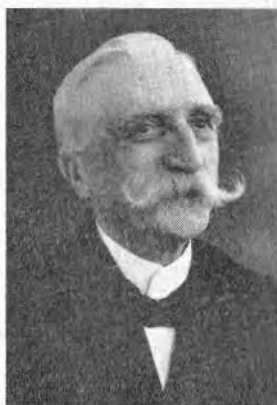
●

Ceremoniemeester aan het Feestdiner: JOS. BROECKX JACQzn.

HULDIGINGS-
COMMISSIE:

L. A. PAYENS
Eere-Voorzitter

KAREL J. J. GEMMEKE
Oudste Oud-Leerling van St. Louis

JOS. BROECKX JACQzn.,
Voorzitter

L. PAS
Secretaris-Penningmeester

H. J. PAYENS

H. DE GROOF

ERNEST VAN AELST

MARTIN VERHEYEN
Vice-Voorzitter

W. VAN HEZEWIJK Gzn.

J. P. A. NELISSEN

A. D. WITTEVEEN

G. CREBOLDER

1858
ST. LOUIS WIEERT
1933

DP 19 en 20 Augustus 1933 vierden de Eerwaarde Broeders van „St. Louis” het 75-jarig bestaan van onze geliefde oude kostschool. Met hun bekende gastvrijheid, noodigen zij ALLE Oud-Leerlingen uit, aan deze feestelijkheden deel te nemen. Zij zijn gebleven onze welmeenende Vrienden, die met onverflauwde belangstelling het wel en wee der hun eens toevertrouwde knapen volgden.

KOMT IN GROOTEN GETALE!!!

Bewijst door Uwe tegenwoordigheid, dat Gij mede wilt komen getuigen van Uw dankbaarheid jegens Uw Oud-Onderwijzers en dat Gij weet te waardeeren het vele goede, dat Gij hier in Uw jeugd hebt genoten.

De Huldigingscommissie.

MEDEDEELING VAN DE REGELINGSCOMMISSIE

DE regelingscommissie verzoekt U vriendelijk, vóór 10 AUGUSTUS A.S. aan den Eerwaarden Broeder Erhard te berichten, of U wenscht deel te nemen

- a) aan het Souper op 19 Augustus
- b) en het Diner op 20 Augustus.

Dus ook aan hen, die zich hebben opgegeven voor logies in het pensionaat, wordt verzocht deze schriftelijke mededeeling te doen aan den Eerwaarden Broeder Erhard. Het is U natuurlijk duidelijk, dat onze gastheeren vrij nauwkeurig moeten weten, op hoeveel gasten zij moeten rekenen.

Voor al degenen, die logies in het Pensionaat hebben aangevraagd, is een kamer of chambrette op de slaapzaal gereserveerd. De gelegenheid tot opgave van logies in het pensionaat is gesloten. Die alsnog in aanmerking wil komen, kan dit nog doen bij den heer L. Pas, Corn. Speelmanstraat 37 Den Haag. Hem zal nog tijdig worden bericht, of aan zijn verzoek kan worden voldaan. Vergeet dus niet, Uw bericht aan Br. Erhard te zenden. Dank U.

De regelingscommissie.

PROGRAMMA DER FEESTELIJKHEDEN

TER VIERING VAN HET 75-JARIG BESTAAN VAN
»ST. LOUIS«

OP 19 EN 20 AUGUSTUS 1933 TE WEERT

DAGORDE VAN ZATERDAG 19 AUGUSTUS

De Gasten worden tusschen vier uur en half zeven verwacht aan het pensionaat „St. LOUIS”, waar de regelingscommissie aanwezig zal zijn, om alle gewenschte inlichtingen te verschaffen.

Om ZEVEN UUR OP HET BUITENGOED VAN St. LOUIS GROOTE GECOSTUMEERDE VOETBALWEDSTRIJD TUSSCHEEN TWEE ELFTALLEN VAN OUD-LEERLINGEN. Leider: J. DUPONT. SCHEIDSRECHTER: FRANS KRAMER. Daarna: KEGEL- en BEUGELWEDSTRIJDEN. Leiders: HENRI VAN BEURDEN, JOH. PEYNENBORG.

Om HALF NEGEN: GROOT SOUPER IN DE à la GIORNO VERLICHTE ZALEN. STRIJKJE: Weertsche JAZZBAND. Maître d'Hôtel: Frère NICAISE.

GEZELLIG SAMENZIJN.

Om 11 uur des avonds wordt deze eerste bijeenkomst opgeheven. Degenen, die logeeren in het Pensionaat zelf, gelieven zorg te dragen, dat zij om TWAALF UUR BINNEN ZIJN. Te middernacht wordt de poort van het Pensionaat gesloten. Gegadigden, die dan nog niet binnen zijn, zullen elders voor logies moeten zorgen.

De regelingscommissie doet een ernstig beroep op alle deelnemers om mede te werken, dat aan dit vriendelijk verzoek tot tijdig binnen zijn, wordt voldaan.

DAGORDE VAN ZONDAG 20 AUGUSTUS

Om 7 uur OPSTAAN.

Om 8 UUR Stille H. Mis, waaronder ALGEMEENE H. COMMUNIE. Celebrant: De Zeereerwaarde Pater Germanus Verhoeven, O.C.

Om 9 UUR: Gezamenlijk ONTBIJT.

Om HALF ELF PLECHTIGE HOOGMIS OP TE DRAGEN DOOR den ZEEREERWAARDEN HEER **Johan van der Weerden**, Pastoor te Oisterwijk, met assistentie van 2 andere OUD-LEERLINGEN. Feestpredicatie door den OUD-LEERLING: den ZEEREERWAARDEN PATER GERMANUS VERHOEVEN, O.C. De Gregoriaansche zangen worden door de oud-leerlingen gezongen.

Na de HOOGMIS: TE DEUM LAUDAMUS.

Om TWAALF UUR: GROOTE FEESTEVERGADERING. Aanbieding Feestgeschenk. De Hoogste Kerkelijke en Wereldlijke Autoriteiten van Stad en Gewest hebben toezegging gedaan deze Feestvergadering bij te wonen. Na de Feestvergadering fotografeeren der deelnemers.

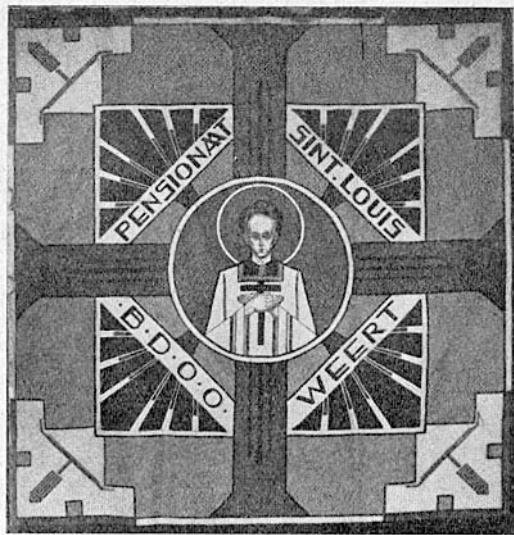
Van 1 tot 1½ UUR: RECEPTIE.

Van 1½ tot 2½ BITTERUUR. Weertsche Jazzband.

OM HALF DRIE: FEESTDINER.

MUZIEK — VOORDRACHTEN — GEZELLIGHEID.

Om half NEGEN VERTREK.

VAANDELLIED

Rijs blij in 't licht, ontplooi uw glansen,
Pronk met uw kleuren, blij van gloed.
Sier met uw goud den schuldellooze,
Ridder, vol fieren mannenmoed.
Dat ons zijn voorbeeld krachtig wijzel!
Rein is ons leven 't schoonst te prijzen.

Hoog de vane!
Hoog de harten!
Hoog de deugd!

Van 't stralend kruis daalt Godes zegen,
Steunend en sterkend jonge kracht.
Dan moge bitse distels dreigen,
Ons bloeit der lelie blanke pracht.
Dat Sint Louis ons hart beveiligt,
Ons in ons werken steunt en heiligt.

Hoog de vane!
Hoog de harten!
Hoog de deugd!

Rijs blij in 't licht, ontplooi uw glansen,
Pronk met uw kleuren, blij van gloed.
Fier straalt ons oog, wij zweren trouwe
Hem, die ons voorging, vroom en vroed.
Dat heel ons leven zijn vermanen
Trouw ons doet blijven u, heldenvane!

Hoog de vane!
Hoog de harten!
Hoog de deugd!

HULDIGING
BR. HONORATUS BIJ ZIJN
GOUDEN PROFESSIE-
FEEST TE ZEVENAAR OP
23 OCTOBER 1932.